

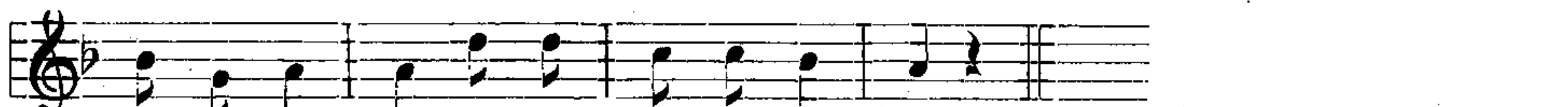
VIII. Touha. Tesknice.

333.

Z Lišně.

Ho-lu-běn-ko bledá! tvůj ho-ló-bek ti hle-dá po horách

po le-si: aj! ho-lu-běnko kde si?

334.

Z Velké.

Dosti živě.

Sla-víček malý ptá-ček, dyž on svú miľú ztra-tí;

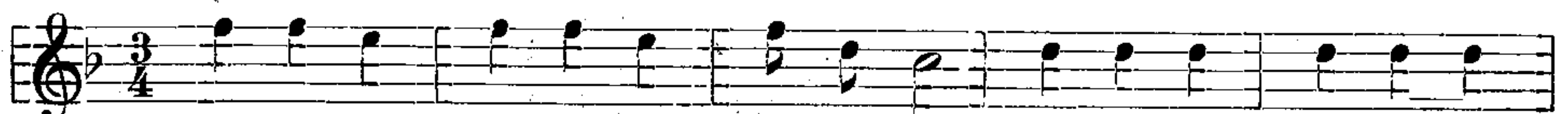
sedne si on v hájíčku na vy-so-kú jedličku, a počne

na-rí-ka-ti.

335.

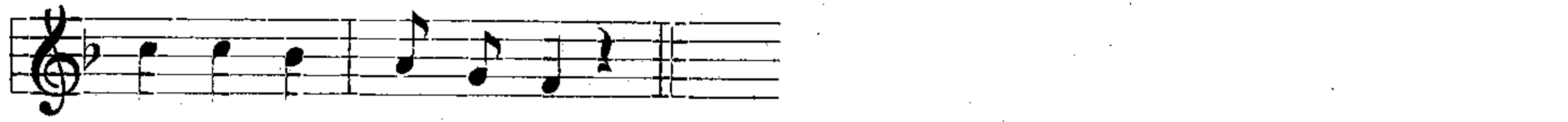
Z Ořechova.

Co pak seš, Františka, tak hezká, že se mně za tebó

ne-stéská; debe se mně za tebó stéskalo, nešel bech

přes hore přes skalo.

Co pak seš, Františka, tak hezká,
že se mně za tebó nestéská;
debe se mně za tebó stéskalo,
nešel bech přes hore, přes skalo.

Přes hore, přes skalo, přes ten les,
jenom mě, koničko, dobře nes;
přines te mě, koničko, k domečko
a já se namlovím děvečko.